

INGEZONDEN.

HET ONTWERP HUISHOUDELIJK REGLEMENT DER MAATSCHAPPIJ.

Het met het nummer van 4 Mei van het *Tijdschrift* verzonden ontwerp voor een nieuw Huishoudelijk Reglement der Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst heeft allereerst mijn bewondering gewekt door de juiste verdeling van de stof, en door de eenheid van gedachte, die door alle artikelen en hoofdstukken heen duidelijk is. Evenwel, bij het doorlezen, zoowel van de memorie van toelichting als van het ontwerp zelf, wordt men ieder oogenblik geprikkeld, gestooten, geërgerd door bepalingen en artikelen, eigenlijk te veel om op te sommen.

Het wil mij voorkomen, dat de oorzaak daarvan juist gezocht moet worden in die leidende gedachte. Nagaande, welke de vereischten zijn, waaraan geneeskundigen moeten voldoen, willen zij hun doel bij hun dagelijksch werk kunnen bereiken, zal ik stellig geen tegenspraak ontmoeten, wanneer ik meen, dat het inboezemen van achting en vertrouwen daarbij vooraan staan. Zeker behooren onder die vereischten niet: het verwekken van schrik of angst, of zelfs het inboezemen van wantrouwen. Waar nu het Huishoudelijk Reglement der Maatschappij niet anders mag zijn dan de uitdrukking, wil men: de codificatie van haar neigingen en eigenschappen, en de Maatschappij zoowat het gemiddelde is van hare leden, daar mag de leidende gedachte van dat Huishoudelijk Reglement geen andere zijn dan het inboezemen van achting en vertrouwen, zoo naar buiten als onderling.

Het is dáár, dat de principieele fout schuilt van het voorliggend ontwerp. Het predikt wantrouwen, het is schrikanjagend zoowel in de memorie van toelichting als op iedere bladzijde, in ieder hoofdstuk. Daardoor is het onwaar, als gevende geen beeld der Maatschappij, daardoor is het een groot gevaar voor den indruk en den invloed der Maatschappij, zoo naar buiten als naar binnen, daardoor is het eveneens een groot gevaar voor de noodzakelijke eenheid der Maatschappij, brengt het zelfs een gevaar voor uiteenspatting der Maatschappij, dat niet denkbeeldig is.

Om de genoemde fout mag het dan ook niet worden aangenomen, mijns inziens, terwijl het door amendeering van die fout niet bevrijd kan worden.

Amsterdam, Mei 1907. G. DORNSEIFFEN.

HET VOORSTEL TWENTE.

Waar het hoofdbestuur in zijn praeadvies over het voorstel Twente klaagt over sobere toelichting en dit misschien mede zijn afwijzend advies kan tengevolge gehad hebben, is het aan de afdeeling Twente in haar vergadering van 1 Mei wenschelijk voorgekomen haar voorstel alsnog eenigszins uitvoerig te bespreken.

Ons voorstel luidt: De leden der Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst verleen en geen genees-, heel- en verloskundige hulp voor rekening van ziekenfondsen, na 1 Januari 1907 in werking getreden, gewijzigd of uitgebreid, vóórdat het fondsreglement door de betrokken afdeeling-raden is goedgekeurd. Onder „uitgebreid” wordt bedoeld „in het gebied